

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoCsp/54/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320204141
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8320204141.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej, a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: JUDr. Pavol Pospecha, advokát, so sídlom Lichnerova 23, 903 01 Senec, proti žalovanému: W. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. K. XX, XXX XX O. K., o zaplatenie 411,95 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 11Csp/174/2020 -39 zo dňa 30.08.2021, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a súvisiacom výroku III. o trovách konania.

II. Stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) v konaní o zaplatenie sumy 411,95 Eur s prísl. rozhodol tak, že výrokom I. uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 411,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 411,95 Eur od 23.04.2019 do dňa zaplatenia sumy 400,- Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania dosiahne sumu 400,- Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 411,95 Eur do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Výrokom III. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z priznanej sumy 411,95 Eur s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 1 zák. NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; § 3 ods. 3, § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa; § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. k), 5, 9, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2, § 544 ods. 1, 2, § 545a, § 559 ods. 1, 2, § 565 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“); § 3 ods. 1, 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 01.02.2013 a § 219 ods. 3, § 255 ods. 1, 2, § 262, § 297 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Po vykonanom dokazovaní skonštatoval, že dňa 21.08.2018 uzatvorili žalobca a žalovaný Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru, a na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté dňa 24.08.2018 prevodom na účet finančné prostriedky vo výške 400,- Eur. Žalovanému vznikol záväzok riadne a včas splácať poskytnutý úver v 18 splátkach vo výške 25,73 Eur mesačne. Zároveň bol žalovaný povinný uhrádzať žalobcovi poistné mesačne vo výške 5,20 Eur, keďže pristúpil k poisteniu úveru. Súd prvej inštancie mal preukázané, že v dôsledku riadneho neplnenia

povinností zo strany žalovaného, keďže sa dostal do omeškania s úhradou splátky č. 4 a nasledujúcich, žalobca spotrebiteľský úver zosplatnil ku dňu 27.03.2019. Žalovaný v prospech žalobcu ako veriteľa uhradil sumu 92,79 Eur.

4. Žalobca si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 411,95 Eur s príslušenstvom, ktoré príslušenstvo tvorí zmluvná pokuta, úrok z omeškania a náhrada nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 45,62 Eur. Súd prvej inštancie sa teda zaoberal jednotlivými časťami nároku uplatneného žalobou.

5. Súd prvej inštancie uzatvorenú Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.08.2018 vyhodnotil v zmysle § 52 a nasl. OZ ako zmluvu spotrebiteľskú, pre ktorú je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ fakticky vo väčšine prípadov nemá možnosť tieto podmienky ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv, keďže sa vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Ochrana spotrebiteľa sa týka najmä formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

6. Žalovaná suma 411,95 Eur pozostáva zo sumy neuhradených záväzkov podľa úverovej zmluvy, ktoré predstavujú súčet neuhradených splátok vo výške 385,95 Eur a zo sumy neuhradených záväzkov na náhradu poistného vo výške 26,- Eur. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný žalobcovi uhradil doposiaľ sumu 92,79 Eur. Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplynulo, že žalovaný mal žalobcovi zaplatiť 463,14 Eur ako celkovú sumu úveru. Žalobca si uplatnil sumu 385,95 Eur, keď z doposiaľ uhradenej sumy 92,79 Eur si žalobca započítal sumu 77,19 Eur (= 463,14 Eur - 385,95 Eur) na splatenie istiny a úrokov a sumu 15,60 Eur (= 92,79 Eur - 77,19 Eur) na splatenie poistného. Žalobca uviedol, že žalovaný mal na poistné plnenie uhrádzať náhradu poistného do 22.04.2019, kedy poistenie zaniklo. Žalobca si voči žalovanému uplatnil aj náhradu poistného za obdobie 5 mesiacov (za mesiace 12/2018, v ktorom mesiaci neuhradil 4. splátku, do mesiaca 4/2019, v ktorom poistenie zaniklo, teda 5 x 5,20 Eur = 26,- Eur). Súd prvej inštancie uzatvorenú zmluvu o revolvingovom úvere nepovažoval za bezúročný a bez poplatkov tvrdiac, že spĺňa všetky náležitosti. Vzhľadom na uvedené mal za to, že žalobca nárok na zaplatenie sumy 411,95 Eur riadne preukázal, túto sumu považoval súd prvej inštancie za dôvodnú a v tejto časti žalobe aj vyhovel.

7. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením dlhu uplynutím pätnásťdňovej lehoty na plnenie povinnosti určenej v oznámení o zosplatnení úveru zo dňa 06.03.2019, teda od dňa 27.03.2019, keďže toto oznámenie žalovaný neprevzal a zásielka sa považovala za doručení dňom jej uloženia na pošte ku dňu 12.03.2019. Ku dňu omeškania základná úroková sadzba ECB bola vo výške 0,00 %. Na základe uvedeného prvoinštančný súd žalovaného zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške požadovanej žalobcom, t.j. 0,4 % ročne odo dňa 23.04.2019 do zaplatenia sumy 400,- Eur s poukazom na § 216 CSP nemohol priznať žalobcovi viac ako si žalobou uplatnil, preto mu priznal len úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 411,95 Eur až do zaplatenia sumy 400,- Eur a až odo dňa, nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma úroku z omeškania dosiahne sumu 400,- Eur bude žalovaný povinný platiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy.

8. Uplatnenú zmluvnú pokutu uvedenú v čl. 8. zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd prvej inštancie vyhodnotil ako neprijateľnú a neplatnú zmluvnú podmienku, pretože ide o text upravujúci záväzok dlžníka platiť zmluvnú pokutu v konkrétnej nešpecifikovanej výške so spôsobom jej určenia. Občiansky zákonník neobsahuje úpravu o výške zmluvnej pokuty a ani o spôsobe jej určenia. Zmluvná pokuta však musí byť dojednaná individuálne a jej výška musí spĺňať kritérium primeranosti podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k) OZ, pričom poukázal na Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.02.2011, č. k. IV.ÚS 55/2011-19. V prejednávanej príhode však zmluvná pokuta nebola dojednaná individuálne. O individuálne dojednanie by išlo vtedy, ak by práve takáto časť dohody bola výsledkom dojednaní zmluvných strán. O individuálnom dojednaní však nemožno hovoriť v prípade, keď spotrebiteľ musí prijať celý súbor opatrení a dojednaní ustanovených v zmluve, všeobecných podmienkach a sadzobníku a nemôže ich vylúčiť. Na

základe uvedeného súd prvej inštancie žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu nepriznal a žalobu v tejto časti zamietol.

9. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 53a ods. 1 OZ ako aj na judikatúru (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/468/2017 zo dňa 10.04.2018, rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 4Co/359/2017 zo dňa 21.06.2018, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 22Co/51/2020 zo dňa 23.03.2021). Poukázal tiež na to, že vo vzťahu k vyššie uvedenej dojednanej zmluvnej pokuty ide o dojednanie, ktoré už bolo vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda za neplatné zmluvné ustanovenie, Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne zo sumy 411,95 Eur zamietol.

10. Súd prvej inštancie taktiež zamietol žalobu v časti zaplatenia sumy 45,62 Eur titulom nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky, ktoré žalobcovi mali vzniknúť v súvislosti s vymáhaním pohľadávky a to zaslaním listiny Pokus o zmier právnu zástupkyňou žalobcu. Uviedol, že žalobca nepreukázal, či bolo z jeho strany udelené plnomocentvo odosielateľovi tejto listiny, či skutočne došlo k odoslaniu tejto listiny a či ju žalovaný aj prevzal alebo či sa táto listina vrátila ako nedoručená, či žalobca skutočne odosielateľovi tejto listiny uhradil náklady, ktoré v tomto konaní požaduje zaplatiť.

11. Výrok o trovách súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 255 ods. 1, 2 CSP a § 262 CSP. Uviedol, že žalobca nemal plný úspech v konaní, keďže výrok rozsudku nezodpovedá jeho žalobnému návrhu. Ani žalovaný nebol úspešný, keďže súd prvej inštancie ho zaviazal na splnenie povinností zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Úspech žalobcu v konaní tak predstavoval 100 %, avšak len z priznanej sumy, preto súd prvej inštancie žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v tomto rozsahu z priznanej sumy. Žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal v súlade so zásadou hospodárnosti konania, keďže mu žiadne v súdnom konaní ani nevznikli, a ani si žiadne neuplatňoval. O výške trov rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

12. Proti tomuto rozsudku, a to čo do výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Svoje odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP. Namietal, že uplatnený nárok na zmluvnú sankciu a úrok z omeškania môže podľa výslovnéj úpravy dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania. V čase uzavretia zmluvy bol úrok z omeškania 5,05% ročne, teda ak sa tak stane, tak od daného dňa je možné uplatňovať len zákonný úrok z omeškania. Zákonodarca tak právne aproboval a predpokladal situáciu, že sankcie za omeškание (t. j. úrok z omeškania, pokuty, penále a podobne) môžu dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania, t. j. v tomto prípade 15%. Zmluvná pokuta je 0,04% denne, čiže 14,6% ročne. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie v napádanej časti, tak že žalobe vyhovie v celom rozsahu pôvodného návrhu a žalovaného zaviazhe povinnosťou náhrady trov konania žalobcovi.

13. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

14. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 25.03.2022 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

15. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu, v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok II. napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, ako aj súvisiaci výrok III. o trovách konania, a preto prvý výrok rozsudku, ktorým bolo žalobe vyhovené, ktorý odvolaním napadnutý nebol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol a ako taký nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

16. Odvolací súd má za to, že vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

17. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

18. Súd prvej inštalácie postupoval správne, pokiaľ právny vzťah založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere medzi žalobcom a žalovaným vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský. Spotrebiteľský charakter sporu nebol žalobcom v konečnom dôsledku spochybnený. K odvolacej námietke žalobcu k nepriznaniu nároku na zmluvnú pokutu odvolací súd poukazuje na ust. § 544 OZ, z ktorého vyplýva, že strany pre prípad porušenia zmluvnej pokuty môžu dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je účastník povinný zaplatiť pre prípad porušenia povinností vyplývajúcich zo zmluvy. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsob jej určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, nemôže však byť v rozpore so zásadou zakotvenou v § 3 OZ, a teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

19. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštalácie týkajúcim sa dôvodov zamietnutia žaloby v časti uplatnenej zmluvnej pokuty, ktorá je uvedená v bode 8 Zmluvy o úvere. Žalobca od žalovaného požadoval zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne z dlžnej sumy (čo predstavuje 14,6 % ročne). Treba prisvedčiť súdu prvej inštalácie v tom smere, že takto formulovaná zmluvná pokuta nespĺňa kritériá individuálneho dojednanja ani špecifikácie jej konkrétnej výšky resp. spôsobu jej určenia, tiež primeranosti, a teda aj v zmysle ustanovenia § 53 odsek 4 písm. k) OZ je uvedená zmluvná podmienka neprijateľná. Žalobca zosplatnil úver ku dňu 27.03.2019, pričom žalobcovi vzniklo okrem iného aj právo na úroky z omeškania v zmysle ust. § 517 odsek 1 a 2 OZ, ktorý mu bol prvoinštančným súdom právoplatne priznaný. Napriek tejto skutočnosti žalobca požaduje ešte aj zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorú aj odvolací súd v zmysle ust. § 53 odsek 1, 2 a 3 OZ nepovažuje za individuálne dojednanú.

20. Pri zmluvnej pokute je obligatórna písomná forma jej dojednanja, ktorá mimo iného musí byť individuálna (nie formulárová) a musí byť zmluvnými stranami preto podpísaná, pretože inak je neplatná. Je potrebné v tomto smere poukázať na to, že samotná zmluvná pokuta bola uvedená v predtlačenej zmluve, (vo formulári) ktorá nebola, tak ako zmluva, individuálne dojednaná, keďže žalovaný nemal možnosť ju odmietnuť. Zmluvná pokuta „dojednaná“ ako súčasť zmluvy, tak nebola dojednaná individuálne, a preto ju prvoinštančný súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nejde tak o individuálne, určito, jasne a zrozumiteľne dojednanú pokutu, navyše spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa, preto je v rozpore s ochranou práv spotrebiteľa. V zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ je preto nutné ju považovať za neplatnú. Z neplatnej zmluvnej podmienky tak nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovanému povinnosť plniť. Pre posúdenie zmluvnej pokuty, ako zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, z hľadiska jej neprijateľnosti nie je podstatné, či reálne dôjde k porušeniu povinnosti. K tomu, aby bolo možné sa zaoberať výškou zmluvnej pokuty, čo v odvolaní žalobca namieta, musela by byť zmluvná pokuta dohodnutá platne, čo v prejednávacom prípade nebolo preukázané. Odvolací súd preto považoval uvedenú námietku za irelevantnú.

21. Odvolací súd sa ďalej zaoberal posúdením nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty v súlade s judikatúrou súdov s prihliadnutím na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie. S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 odsek 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 odsek 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (viď uznesenie Súdneho dvora C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčkovská, bod 50), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať. Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa

dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porovnaj rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

22. Je potrebné poukázať tiež na ust. § 53a odsek 1 OZ v znení účinnom od 01.03.2010, podľa ktorého má žalobca povinnosť zdržať sa používania takejto neprijateľnej podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi a nárok na plnenie z takejto zmluvnej podmienky nemôže ani uplatňovať na súde. Pokiaľ zákonný zákaz nerešpektoval a nárok na súde uplatnil, nevyhnutným procesným následkom musí byť zamietnutie žaloby. Iný postoj súdu by znamenal akceptovanie protiprávneho stavu. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty uplatňovanej v rozpore so zákonom zamietol poukazujúc aj na rozsiahlu judikatúru tak krajských, ako aj okresných súdov, rozhodnutiami ktorých boli už opakovane vyhlásené zmluvné podmienky, týkajúce sa zmluvnej pokuty za neprijateľné. S uvedeným záverom sa stotožňuje aj odvolací súd.

23. Vo vzťahu k zamietnutiu žaloby v časti nárokov na úhradu výdavkov vo výške 45,62 eur vzniknutých s mimosúdnym uplatnením pohľadávky sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca tento nárok nepreukázal, preto nebolo možné mu ho priznať.

24. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobu čiastočne zamietol. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010 a uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06).

25. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, ani nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

26. Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti ako vecne správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil, a to aj čo sa týka správneho výroku III. o trovách konania.

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že stranám sporu ich náhrada nebola priznaná. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému nebola priznaná náhrada trov konania proti neúspešnému žalobcovi. V odvolacom konaní totiž žalovanému žiadne trovy nevznikli, ani si ich neuplatnil, ani ich vznik z obsahu spisu nevyplýva. Neúspešnému žalobcovi nebolo možné trovy odvolacieho konania priznať.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne ((dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).